

# РЕШЕНИЕ

№ 34456

гр. София, 21.10.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в**  
публично заседание на 13.10.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Николай Димитров**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1459** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.67, ал.3, вр. ал.1 вр. чл. 198, ал.4, вр. ал.2 от ЗИНЗС вр.чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на л. св. В. В. Б., ЕГН [ЕГН], чрез адв. З. С. срещу Заповед № 1 от 09.12.2024г. на Началника на Затвора-гр.С., за замяна на режима на изтърпяване на наказанието от СТРОГ на СПЕЦИАЛЕН на лишения от свобода В. В. Б..

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е издадена от некомпетентен орган, при неспазване на установената форма и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие на материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Моли съда да отмени оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. С. и адв. Д.. Излагат се просторни доводи с твърдения за незаконосъобразност на заповедта, представят се писмени бележки. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът - Началникът на Затвора - [населено място], редовно и своевременно призован се представлява от юрк.К., която счита жалбата за неоснователна и недоказана. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с доказателствата и доводите на страните, намира за установена, следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят В. В. Б. изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в Затвора - С.. Със Заповед № 1от 09.12.2024г., на основание чл. 67, ал.1, т.1 от ЗИНЗС е заменен режимът за изтърпяване на

наказанието на л. св. В. В. Б. от СТРОГ на СПЕЦИАЛЕН.

На 02.11.2024г. около 19.39ч. в спално помещение №14 възникнал конфликт между л.св. Р. Х. и М. И.. След това жалбоподателят посетил двамата участвали в конфликта, като им казвал, че на 03.11.2024г. сутринта следва да се срещнат в общата баня на групата, за да се „разберат по мъжки“. Междувременно жалбоподателят обявил, че събира залози в групата за резултата от боя между л.св. Р. Х. и М. И..

На 03.11.2024г. сутринта, след отваряне на общите помещения, жалбоподателят посетил последователно спалните помещения на л.св. М. И. и Р. Х., като ги подканил да отидат в общата баня. В резултат на това, първоначално л.св. М. И., отишъл в общата баня, а след това го последвал и л.св. Р. Х.. В банята л.св. М. И. нанесъл удари на л.св. Р. Х., в резултат на което последния получил травматични увреждания и изпаднал в безсъзнание.

Със Заповед № 494/19.11.2024. на Началника на Затвора - С., на основание чл. 104 ал.1 и чл.101, т.4 от ЗИНЗС на л. св. В. В. Б. е наложено дисциплинарно наказание - „забрана за участие в колективни мероприятия във и извън МЛС“ за срок от 3 месеца. В Заповед № 494/2024г. е прието, че жалбоподателя е нарушил чл. 96, т.3 и чл.97, т.6 от ЗИНЗС, което представлява дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1, т. 5 от ЗИНЗС.

При тази обстановка със Заповед № 1 от 09.12.2024г. на Началника на Затвора-гр.С., е заменен режима на изтърпяване на наказанието от СТРОГ на СПЕЦИАЛЕН на лишения от свобода В. В. Б..

По делото са приети като писмени доказателства документите по административната преписка, разпитани са свидетелите И. А. и П. В., приобщено е затворническото досие на л.св. В. В. Б..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, при спазване изискванията на закона, срещу административен акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред. Съгласно чл.67, ал.3 от ЗИНЗС, когато по реда на чл.67, ал.1, т.1 от ЗИНЗС е определен специален режим- се прилага чл.198, ал.4 от ЗИНЗС. Същият препраща към ал.2 на чл.198 от ЗИНЗС, според който: „заповедта подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от връчването ѝ чрез началника на затвора пред административния съд по местоизпълнение на наказанието. Решението на съда е окончателно“.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в пределите на неговата законова компетентност по място, време и степен.

В случая оспорената заповед е издадена от Началника на Затвора –С., който е компетентен орган в смисъла на чл.67, ал.1, т.1 от ЗИНЗС.

Оспорената заповед е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК. В същата са посочени фактическите правните основания, послужили за издаването ѝ. Заповедта е надлежно и подробно мотивирана.

Съдът приема, че от събраните доказателства: обясненията на Р. Х., И. И., Г. Н., от приложените по административната преписка и затворническо досие писмени доказателства- се доказва гореописаната фактическа обстановка. Събраните в хода на съдебното производство доказателства, не са достатъчни да оборят представените писмени доказателства към административната преписка и най-вече писмените обяснения на пострадалото лице Р. Х., в което изрично е посочено, че именно жалбоподателят е организиран боя между него и л.св. М. И. в общата баня на групата и го е накарал да отиде в това помещение. Не са оборени и писмените обяснения и на л.св. И. И., в които се сочи, че В. Б. е казал лично, на Р. Х. да отиде в банята, за да се разберат като мъже с М./Турчина/. Не са оборени и писмените обяснения на Г. Н., свързани с

обстоятелството, че именно жалбоподателят е събирал залози за въпросния бой. Тези писмени обяснения са потвърждават и от останалите приложени писмени доказателства, докладни записки, заповеди, протоколи за претърсване, съобщение, доклади и др. Действително разпитаните свидетели в съдебното производство, отричат тези факти, но следва да се посочи, че те сами сочат, че не са присъствали на конкретните разговори или ситуации, но дават информация за случилото се, тъй като в групата на затвора всичко се знаело. В тази връзка, значителна част от показанията им представляват техни интерпретации и заключения, друга част съдържа пресъздадена информация получена от трети лица, а не собствени наблюдения или възприятия, доколкото същите и не твърдят, че са присъствали на разговорите между Р. Х. и В. Б..

В тази връзка и с оглед приетите за доказани фактически положения, се установяват и основанията предвидени в чл.67, ал.1 от ЗИНЗС, а именно грубо нарушава установения ред и отрицателно влияние върху останалите лишени от свобода. Безспорно е, че описаните факти сочат именно за съществено нарушаване на реда в местата за лишаване от свобода, довели са и до сериозни травматични увреждания на пострадалото лице, което правилно и законосъобразно е квалифицирано като грубо нарушава установения ред. Също така тази обстоятелства са станали достояние и са имали значителен отзвук върху останалите лишени от свобода, което от своя страна е довело и до неизбежно отрицателно влияние върху тях, доколкото в значителна степен и с тежки последици са били нарушени множество правила за поведение в местата за лишаване от свобода.

Изложените аргументи свързани с твърдението, че за установените факти, на лишения от свобода е наложено дисциплинарно наказание и е изменен режима на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“, като се твърди, че по този начин лицето е наказано два пъти за едно и също деяние, не се приемат от съда. Следва да се посочи, че режимът за изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“, по своята същност не представлява наказание, същият е комплекс от мерки насочени към постигане целите на наказанието, включително и превъзпитание на дееца. Ето защо, не може в случаят да се приеме, че В. В. Б. е наказан два пъти за едно и също нарушение.

С оглед изхода на делото разноси се следват на ответника, но такива не се претендират, предвид на което съдът не следва да се произнася.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 79 състав,

### Р Е Ш И:

ОСТАВА БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба на л. св. В. В. Б., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № 1 от 09.12.2024г. на Началника на Затвора-гр.С., за замяна на режима на изтърпяване на наказанието от СТРОГ на СПЕЦИАЛЕН на лишения от свобода В. В. Б..

Затворническото досие на л.св. да се В. В. Б. да се върне на Затвора-гр.С..

Решението на осн. чл.67, ал.3, чр. чл.198, ал.4, вр. ал.2 от ЗИНЗС е окончателно.